

piątek, 16.08.2024

Wspomnienie św. Rocha

Liczne kościoły i kapliczki pw. św. Rocha są świadectwem kultu średniowiecznego świętego, który jest czczony, jako patron w chorobach zakaźnych. Zwracano się do niego szczególnie kiedy tzw. morowe powietrze, a więc epidemie dżumy, czarnej ospy, tyfusu i cholery pustoszyły miasta i wsie. Św. Roch był z pochodzenia Francuzem. Żył w XIV wieku. O jego życiu dowiadujemy się z podań, niejednokrotnie legendarnych. Urodził się w zamożnej rodzinie w Montpellier. W młodości stracił rodziców. Zafascynowany, prawdopodobnie kultem św. Franciszka z Asyżu sprzedał odziedziczony po rodzicach majątek, zaś uzyskane pieniądze rozdał ubogim. Następnie wyruszył pieszo w pielgrzymkę do Rzymu. Po drodze, w kilku miejscowościach, napotkał szerzącą się epidemię dżumy. Nie troszcząc się o własne bezpieczeństwo, opiekował się zarażonymi. Podobnie postępował, gdy po kilku latach wędrówki dotarł do Wiecznego Miasta. Również tam swoją pobożność ubogacał służąc ubogim i chorym. Jego postawa oraz dar uzdrawiania zjednały mu opinię świętego. Gdy zaraza w Rzymie wygasła i miasto powróciło do normalnego życia, Roch postanowił powrócić do Francji. W drodze powrotnej znów zastał epidemię dżumy – tym razem w Piacenza. Posługując zadżumionym, tym razem sam zaraził się tą chorobą. W poddaniu się woli Bożej, by nie zarazić innych, schronił się w pobliskim lesie. Według podania, wytropił go tam pies. Po śladach psa odkrył Rocha właściciel pobliskiego gospodarstwa, zabrał go do siebie i opiekował się nim aż do wyzdrowienia. Roch udał się w dalszą podróż, jednak w przygranicznym miasteczku Angera aresztowano go pod zarzutem szpiegostwa. Następnie poddano torturom i uwięziono na ponad 5 lat. Wycieńczony chorobą i torturami zmarł 16 sierpnia około 1327 r., w wieku zaledwie 32 lat. Według podań niektórych hagiografów, po jego śmierci, na ścianie celi więziennej odkryto napis: Panie, jeśli mam o co prosić, to spraw łaskawie, aby dla zasług najukochańszego Syna Twego został uleczony każdy, kto mnie w zaraźliwej chorobie wezwie o pomoc.

Gdy rozpoznano, kim był nieznany więzień, ciało św. Rocha umieszczono w miejscowym kościele parafialnym, uznając go za męża świętego. Wkrótce jednak przeniesiono je do Wenecji. Wraz ze śmiercią Rocha rozpoczął się jego kult jako patrona od zarazy. Szybko rozprzestrzenił się we Francji, zawędrował do Niemiec i Włoch. W Rzymie papież Aleksander VI wystawił ku czci świętego kościół, a Pius IV ufundował szpital, powierzając go Bractwu św. Rocha (1560). Jego wspomnienie przypada 16 sierpnia. W Polsce św. Roch był czczony już w XV wieku. Obecnie świątynie pw. św. Rocha znajdują się m.in. w Poznaniu, Rzeszowie, Białymstoku, Częstochowie, Nowym Sączu, Radomsku, Wieruszowie, Oleśnie i kilkunastu innych parafiach. MODLITWA: Chwalebny święty Rochu, który umierając, poprosiłeś Pana o wysłuchania modlitw tych, którzy podczas epidemii zwracają się do Boga przez Twoje wstawiennictwo, skieruj wzrok na nas poranionych na duszy i ciele, udziel nam uzdrowienia fizycznego i duchowego. Oddal wszelkie epidemie od naszego kraju, uwolnij nas od naszego samolubstwa, byśmy wolni od dóbr ziemskich, za Twoim przykładem służyli biednym i zostali zaliczeni do przyjaciół Boga. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen. Źródło: <https://suwalki-mbkm.pl/2020/03/modlitwa-do-swietego-rocha/> <https://www.niedziela.pl/artukul/50314/Sw-Roch-%E2%80%93-patron-w-chorobach-zakaznych> <https://parafiadlugosiodlo.pl/swiety-roch/>